אלא מין בשאינו מינו בטעמא מין במינו ברובא ונשער מין במינו כמין בשאינו מינו דתנן נתערב ביין רואין אותו כאילו הוא מים מאי לאו רואין אותו ליין כאילו הוא מים [א] לא רואין אותו לדם כאילו הוא מים אי הכי בטל מיבעי ליה ועוד תניא ר' יהודה אומר רואין אותו כאילו הוא יין אדום [ב] אם דיהה מראהו כשר ואם לאו פסול תנאי היא דתניא א) דלי שיש בו יין לבן או חלב והטבילו א הולכין אחר הרוב ר' יהודה אומר רואין אותו כאילו הוא יין אדום אם דיהה מראהו כשר ואם לאו פסול ורמינהי ב) ב דלי שהוא מלא רוקין והטבילו כאילו לא טבל ג מי [ג] רגלים רואין אותו [ד] כאילו הן מים ד מלא מי חטאת עד שירבו המים על מי חטאת מאן שמעת ליה דאית ליה רואין רבי יהודה וקתני דסגי ליה ברובא אמר אביי לא קשיא

אלא מין בשאינו מינו. שהטעם ניכר בו בטעמא מחייב ולקי מן התורה וכי אמר ריש לקיש בפיגול ונותר של מין ומינו דליכא למיקס אטעמא ולא תשמע מינה נותן טעם ברוב לאו דאורייתא: **ונשער מין במינו כמין בשאינו מינו.** כיון דהיכא דקיימינן אטעמא כל כמה דיהיב טעמא לא בטיל כי ליכא למיקס נמי אמאי מזלזלינן באיסורי למיהדר [ה] ולבטלן ברוב נימא רואין אילו [ו] היה מין ושאינו מינו הא יש בו היכר טעמא השתא נמי לא ניבטיל עד דרבה עליו כל כך כשיעור ביטול של מין ושאינו מינו: **מאי לאו רואין לאותו יין כאילו מים הוא.** ואם מראה דם היה ניכר בהן כשר אלמא אע"ג דמין במינו הוא לענין ביטולא [ז] דחזותא לא אמרינן ליבטל ברוב אלא משערינן ליה כמין בשאינו מינו: **לא רואין אותו לדם כאילו הוא מים.** ופסיל דבטיל ליה ברובא הואיל ובתר חזותא אזלינן והכא ליכא למיקס עליה דמילתא בטיל ברובא: **רבי יהודה אומר רואין אותו כאילו הוא יין אדום.** לקמן מייתי לה לכולה משנה [ח]: **דלי.** טמא: **שיש בו יין לבן או חלב.** שאין מראיהן ניכר בתוך המים: **והטבילו.** וקאמר ר' יהודה הואיל ואילו יין אדום הוה כל זמן שאדמומית שלו ניכרת לא בטיל במים ואין טבילה עולה לכלי זה אלא אם כן שפך מהן עד שירבו ליכנס לתוכו ממי המקוה כדי להפקיע כל מראה היין הימנו השתא נמי כשהוא לבן רואין אותו כאילו היה אדום אם ממועט [ט] כל כך שהמים הנכנסים לתוכו יש בהן שיעור להפקיע מראיו כשר כלומר עלתה לו טבילה ואם לאו פסול. אלמא משערין מין במינו כמין בשאינו מינו ולהחמיר דלא ליבטל ברובא כל דהו: **תנאי היא.** דרבנן פליגי עליה דר' יהודה וכוותייהו קיימינן [י]: **והטבילו.** ולא שפך מה שבתוכו הולכין אחר הרוב אם לא היה חציו יין כיון שהטבילו ונתמלא ממי המקוה ורבו המים על היין טהור: (**כאילו** [יא] **הוא יין אדום**): **דלי שהוא מלא רוקין** גרסינן: **כאילו לא טבל.** שהרוק עב הוא וחוצץ בפני המים ואינו בטל במים. ומלא לאו דוקא [יב] אלא איידי דבעי למיתני מלא [יג] מי רגלים דדוקא הוא דאשמעינן רבותא דלא בעי לבטולינהו דכיון שעברו מי המקוה על פיו ונשקו לאותן שבתוכו נעשו חבור להם וטהר דמי רגלים מין מים הן תני נמי מלא רוקין: **רואין אותו** [יד] **כאילו הן מים.** כלומר אף על פי שמראיהן חלוק מקצת ממראה שאר מים אפילו הכי כיון דמין מים הן לא בעי רובא לבטולי אלא רואין אותו כו': **מלא מי חטאת.** הואיל ג) והן אב הטומאה וחשיבי משום קדושתייהו לא בטלין אלא ברובא: **עד שירבו המים.** אין טבילה עולה לכלי עד שישפוך מהם יותר מחציו של כלי כדי שירבו המים הנכנסין על מי חטאת: **מאן שמעת ליה** [טו] [**דאמר רואין אותו ר"י**]. [דשמעת ליה] דאמר רואין אותו כאילו הוא שנוי ממראה שלו [טז]: **וקתני.** היכא דשוה מראה הבטל למראה המבטל כגון מי חטאת שאין מראיהן חלוק דסגי ליה למבטל [יז] ברובא ולא אמרינן רואין אותו כאילו הוא יין אדום להחמיר:

הא

ונשער מין במינו כמין בשאינו מינו. פי' בקונטרס כיון דהיכא דקיימינן אטעמא כל כמה דיהיב טעמא לא בטל כי ליכא למיקס נמי אמאי מזלזלי באיסורא למיהדר לבטלן נימא רואין אילו [ו] היה מין ושאינו מינו הא יש בו היכר טעמא השתא נמי לא בטיל [יח] ואת אמרת מין במינו בטל מן התורה [יט] אע"ג דאילו היה אינו [כ] מינו היה נותן טעם: הג"ה. ואע"פ שהזכיר בקונטרס זלזול [כא] איסור אינו רוצה לפרש שמקשה מדרבנן דהא מתניתין דאורייתא היא וכולה שמעתין כן: **לא** רואין לדם כאילו הוא מים. כלומר הדם פסול [כב] דמין במינו בטיל ברובא כגון שהמים פסולין לזריקה: ה"ג **דלי שיש בו יין לבן וחלב והטבילו הולכין אחר הרוב.** לא דמי להא דתנן (שבת דף קכ:) הדיו והחלב לחין אין חוצצין דהכא כיון דהאי דלי יש בו חלב עד רובו לא מחלחלי מיא ולא דמי לחלב דמנח אגבא דמנא או אגבא דגברא ונחית וטביל [כג] הולכין אחר הרוב ואם לא היה חציו [כד] כיון שהטבילו ונתמלא ממי מקוה ורבו המים על היין טהור ואם תאמר והא אמרינן (שם דף עז.) כל חמרא דלא דרי על חד תלתא מיא לאו חמרא הוא וכ"ש הכא דאיכא חמרא טובא לא בטל ממנו שם יין ולא מהני ליה השקה דחמרא מזיגא מיקרי כדאמרינן בפ"ק דמכות [דף ג:] וי"ל דהכא מיירי בחמרא מזיגא אי נמי בחמרא דרפי ואין יכול לקבל רוב מים שאין כל היינות שוין כדאמרינן בפרק המוציא יין (שבת דף עז.) יין השרון [כה] לחוד דרפי וכן יש לפרש בסוף הערל (יבמות דף פב:) דאמר נתן סאה ונטל סאה כשר עד רובו ופי' בקונטרס דמיירי במי פירות והשתא אי ביין מיירי אמאי כשר והלא יין גמור הוא לברך בורא פרי הגפן ולכל דבר וביין הוא טובל אלא מיירי בחמרא דרפי ומיהו איכא למימר [כו] בשאר מי פירות בר מיין ובפ"ז דמס' מקואות תנינן לה וקאי אשאר משקין ומי פירות והציר והמורייס והתמד משום [כז] דחמיץ: **דלי** ד) שהוא מלא רוקין גרסינן כאילו לא טבל. שהרוק עב הוא וחוצץ בפני המים ואינו בטל במים ומלא לאו דוקא אלא איידי דבעי למיתני מלא מי רגלים דדוקא הוא לאשמועינן רבותא דלא בעי לבטולינהו דכיון שעברו מי המקוה על פיו ונשקו לאותן שבתוכו נעשו חבור להם וטהר דמי רגלים מים [כח] הוא תנא נמי מלא רוקין: רואין אותו כאילו הם מים. כלומר אע"פ שמראיהן חלוק במקצת ממראה שאר מים אפ"ה כיון דמין מים הם לא בעי רובא לבטולי אלא רואין אותן כו': מלא מי חטאת. הואיל והן אב הטומאה וחשיבי משום קדושתייהו לא בטלי אלא ברובא: מאן שמעת ליה דאית ליה רואין ר' יהודה. וקאמר דהיכא דשוה מראה הבטל למראה המבטל כגון מי חטאת שאין מראיהן חלוק דסגי למיבטל ברובא ולא אמר רואין אותן כאילו הן יין אדום להחמיר: ה) **הא** דרביה. הא דתנן לעיל רואין אותן כאילו הן יין אדום דרביה הוא דמחמיר בבטול כי היכי דמחמיר במין במינו כך פירש בקונטרס וקשה לפירושו חדא דמה ענין האי רואין דמי רגלים ליין וחלב דלעיל [כט] שאינו מינו לא שייך בהו השקה אבל מי רגלים לדברי רש"י שהם מים גמורים וסלקא להו השקה אם כן מאי רוקין שייך בהו וכי משום דנשתנו קצת לא יהא שם מים עליהם ולא תועיל להם השקה דלא דמו [ל] למי צבע שבטל מהם תורת מים בפרק קמא דמכות (דף ג:) ועוד בלאו סוגיא דלעיל תקשי ליה רישא לסיפא ועוד מאי קא משני הא דידיה הא דרביה אכתי הן דמי חטאת קשיא רישא לסיפא לסברת הש"ס דאמר דתנא דהנך [לא] מי רגלים רואין כאילו הן מים סובר נמי ביין וחלב רואין כאילו הן יין אדום ועל זה פריך אמאי מכשרינן במי חטאת על ידי רוב מי מקוה דבמיעוט מי חטאת נמי הוה לן למימר רואין כאילו הן יין אדום ע"ז לא תירץ כלום דאכתי מי רגלים למי חטאת קשו אהדדי: הג"ה. ועוד אי ההיא דיין לבן וחלב הויא דרביה כי דיהה מראיהן אמאי כשר הא מין במינו לא בטל ומין במינו חשיב ליה כיון דשוין בחזותא ועוד דבהדיא הוה ליה לאקשויי מהך ברייתא אמתניתין דקאמר רבי יהודה אין דם מבטל דם דמין במינו לא בטל והא בטלי מי חטאת במים ועוד דמי רגלים מיקרו אינו מינו לגבי מים כדאמרינן בסמוך גבי חרסן של זג: הג"ה ונראה דגרסינן מי רגלים רואין אותן כאילו הן יין וכי האי גוונא תניא בתוספתא דמסכת טהרות בפרק שמתחיל דם טמא מי רגלים שנתערבו ביין רואין אותן כאילו הן מים נתערבו במים רואין אותן כאילו הן יין [לב] במים אם בטל מראיהן טהורים ואם לאו טמאים והאי ורמינהו דהכא אמתניתין קאי דקאמר רבי יהודה אין דם מבטל דם והכי פירושו דלי שהוא מלא רוקין והטבילו כאילו לא טבל מלא מי רגלים רואין אותן כאילו הן יין ולא בטלי ברובא מלא מי חטאת עד שירבו המים על מי חטאת שישפוך רובו ולכשיתמלא טהור דלא מהניא להו השקה לטהרם כמו שפירש בקונטרס ואי נמי חומרא בעלמא משום דאין זריעה להקדש כדאמרי' בפרק כל שעה (פסחים דף לד:) וכ"ש למי חטאת דאפילו בגדי אוכלי תרומה [לג] מדרס לחטאת (חגיגה דף כ.) אבל היכא דרבו בטלי מהם תורת מי חטאת ונעשו מי מקוה מאן שמעת ליה דאית ליה רואין במין שאינו [לד] מינו השוין בחזותא רבי יהודה דקתני בההיא דיין לבן רואין אותו כאילו הוא יין אדום והכי [לה] מי רגלים נמי הוי מין בשאינו מינו כדמוכח בסמוך גבי חרסן של זג וגבי [לו] שוין בחזותא וקתני דסגי להו ברובא במי חטאת אלמא דמין במינו בטל לרבי יהודה ומשני הא דידיה הא דרביה מתניתין דרביה דמין במינו לא בטל וברייתא דידיה ומברייתא דלעיל רואין אותן כאילו הן יין אדום אם דיהה מראהו כשר לא הוה מצי לאקשויי אמתניתין אלמא

עין משפט
נר מצוה

נא א מיי' פ"ג מהל' מקוואות הלכה יט:
נב ב ג ד מיי' שם הלכה יח:

מוסף רש"י

בטעמא. שהאדם יכול להבחין טעמו (חולין צז:):

שיטה מקובצת

דראויין להצטרף מסתברא דכשמתבטלין זה בזה ע"י רוב מתערובת שמיעוט הבטל נעשה כמבטל אפי' לענין איסור לאו שלו כגון פגול או נותר (ריב"א ז"ל. ב"ש): **בא"ד** ועוד קשה כו' ואבולהו ליפטר דכל אחד הוי בטל ומבטל. גליון. ולאו קושיא היא דאפילו הניח כל השלשה בפיו יחד אין המיעוט בטל ע"י הבלילה כמו שפי' הקונטרס עצמו שע"י הלעיסה הם נבללים ואין אדם לועס יחד יותר משני זתים [יותר ממה] שהוא יכול לבלוע דאין בית הבליעה מחזיק יותר משני זתים כדאיתא בכריתות (דף יד.) ובלעיסתם מסתלק זית השלישי לצדדין ומן השנים בטל האחד ואין יודע איזה מהם. ואעפ"י שלא מצינו התראת ספק בענין זה אפשר שגם זה יהיה התראת ספק (ריב"א ז"ל. ב"ש): **ונשער** מין במינו כו'. פ"ה אמאי מזלזלין ביה באיסור כו'. משמע מדהזכיר לשון זלזול דהכי פריך לכל הפחות היה לנו להחמיר מדרבנן. ולא נהירא מדמייתי ליה ממתני' ש"מ דר"ל דדין הוא מדאורייתא דיש להחמיר דאי מין במינו בטל מן התורה א"כ היאך זורקין הדם דנתבטל אלא ש"מ דמן התורה טעמא משום רואין ואינו בטל ברוב. לכך נראה דה"פ ונשער מין במינו כו' דלא יהיה בטל וילקה, וכולה שמעתין אית ליה האי סברא במקום דשייך ביטול בטל בין לקולא בין לחומרא. וא"ת מאי שנא דפריך הכא טפי ונשער מין במינו כו' יותר מבכל התורה כולה דאמרינן בכל דוכתא מין במינו בטל ברוב ואמאי נשערינו [כמו] בשאינו מינו. ועוד דקשה דר' יוחנן אדר' יוחנן לפר"ת דאמר [ר' יוחנן] בע"ז (דף סז:) טעמו ולא ממשו אסור ואין לוקין עליו ופי' ר"ת דמיירי במין במינו, ואמאי נשער מין במינו [כמו] בשאינו מינו וילקה על מין במינו כמו בשאינו מינו דהא שמעינן לר' יוחנן דאמר הלכה כסתם משנה ובמתני' אמר רואין וא"כ התם [נמי] נימא הכי ואמאי אין לוקין עליו לר' יוחנן. ותירץ הר"ר שמואל דלא פריך אלא לר"ל דווקא הכא גבי איסור דפגול ונותר דשייך להחמיר טפי כדאמרי' גבי דם קדשים רואין משום חומרא דקדשים ואפי' מן התורה מיהא קרבין למזבח, וה"נ היה לומר כן משום חומרא דאיסור [פיגול ונותר] כמו דעולין אין מבטלין זה את זה כל כך במהרה במתני' והיה לנו לומר רואין. ולא נהירא למורי דהא בסמוך מייתי עלה ממקוה דהיינו משאר איסורין. ועוד דלא דמי מתני' להא דאמר עולין אין מבטלין זה את זה דהתם היינו עולין למזבח (כמו) [כגון] שני מיני קרבנות שנתערבו אבל במתני' מיירי בקדשים שנתערבו בחולין. לכך נראה למורי דשאני הכא דפריך טפי ונשער מין במינו כו' מבעלמא משום דודאי אמרי' בעלמא מין במינו בטל ברוב דגלי קרא אחרי רבים להטות ומיהו במילי דמתני' לא אמרינן [הכי] (הכא טעמא) דמתני' הכי קים ליה מדאורייתא, הרי גלי קרא דבהא לא אזלינן בתר רובא כיון שהחשיבות שלו תלוי במראה אבל ודאי בשאר איסורין אזלינן בתר רובא. והשתא נמי ניחא הא דמייתי עלה ממקוה דכמו כך תלוי במראה המקוה ובהא נמי גלי קרא דאם נשתנה מראית המקוה פסול לטבילה ולא אזלינן בתר רובא אלא בתר חזותא במקוה. וקשה דהא גבי איסורין נמי במין בשאינו מינו גלי קרא דלא שייך בהו ביטול ברוב אלא אזלינן בתר טעמא [וטעם] כעיקר דאורייתא דאחרי רבים להטות לא נאמר גבי מין בשאינו מינו וכי היכי דהוציא דין קדשים ודין מקוה מכלל אחרי רבים להטות ללכת בהן אחרי מראה משום דחשיבות שלהם תלוי [במראה] כמו כן הוציא הכתוב דין מין בשאינו מינו (דאסורין) [דאיסורין] מכלל אחרי רבים (מוקמיה) [ואוקמי] בטעמא לפי שטועם האיסור באכילתו וא"כ הדרא קושיא לדוכתא מאי שנא דפריך הכא טפי משאר איסורין דעלמא. וליכא למימר דבעלמא סמיך אסוגיא דהכא דמסקינן תנאי היא וסבירא לן בכולי [illegible] אמר גבי יין לבן וחלב הולכין אחר הרוב ולא אמרינן רואין, דמ"מ קשה דר' יוחנן אדר' יוחנן, דר' יוחנן אמר הלכה כסתם [illegible] במינו דם בדם כמין בשאינו מינו, ור' יוחנן אמר בע"ז (דף סז:) טעמו ולא ממשו אסור ואין לוקין עליו ופי' ר"ת דמיירי [illegible] לתרץ דכי מסקינן תנאי היא אז נפרש רואין דמתני' אדם קדשים קאי שרואין אותו כאילו הוא מים ובטל, דא"כ בטל [illegible] אלמא דלא חייש תלמודא אקושיא ראשונה כי פריך בתר הכי כי הכא. ועוד י"ל דשאני דם קדשים לפי שאינו מתבטל בשום [illegible] שאינו מתערב כגון אם נתערב כוס דם קדשים בב' כוסות של דם חולין סברא הוא בלא ראיה (ונתן) [דאם נתן] מכל א' [illegible] הקרבן, אלמא אינו מתבטל, וכן גבי מקוה יין ושאר מי פירות אין משלימין המקוה כשהוא חסר אפי' אם מי המקוה רוב, [illegible] דאמרי' דכשר עד רובו היינו לפי שהיה במקוה מ' סאה מים קודם שנפל לתוכו מי פירות אבל איסור חתיכת איסור מין [illegible] היתר מותר לאכול הכל אלמא האיסור נעשה היתר ע"י ביטול גבי יבש הילכך גבי דבר המתערב מין במינו לא אמרינן [illegible] הוא הכא והכא. וא"ת להאי תירוצא דאמרינן משום דתלוי במראה א"כ קשה מאי מקשה ממתני' לר"ל והא מילתא דר"ל [illegible]

מסורת הש"ס

א) תוספ' דמקואות דף תשעו ע"א ה"ב, ב) מקואות פ"י מ"ו ע"ש בהר"ש, ג) כלים פ"א מ"א, ד) עיין בספר פנים מאירות שהאריך בזה הדיבור, ה) שייך לדף עט.,

שינויי נוסחאות

א] בכי"מ נוסף ולא בטיל. וכן בסמוך כאילו הוא מים ובטיל: ב] נ"ל אדום במים (ש"מ). וכנ"ל בסמוך (כי"ג וב"ש): ג] בכי"ל מלא מי רגלים. וכ"ה גירסת רש"י (צ"ק): ד] נ"ל אותן (ב"ש): ה] נ"ל למהר (כתה"י, ד"ו ושמכ"י): ו] אילו מין ושאינו מינו היו, יש בו כו' (כתה"י): ז] ביטולא משום דחזותא דדם ויין חדא הוא והוי כמין במינו והיה ראוי שיהא בטל ברוב לא אמרינן כו' כנ"ל (ש"מ): ח] מכאן ועד ד"ה תנאי הד"א (שמכ"י, צ"ק וטה"ק. וכ"נ מכתה"י). ולא כהח"ג שכתב דסדר הדיבורים מהופך ומסורס ע"ש: ט] נ"ל מועט (*ש"מ): י] בכתה"י וב"ש קאמינא: יא] כאילו הוא יין אדום גרסינן כנ"ל (*ש"מ). [ובנ"ק מחקו]: יב] בש"מ נוסף דכיון שהרוק עב חייץ: יג] רש"י גורס בגמ' מלא מי רגלים (צ"ק): יד] נ"ל אותן (ש"מ): טו] ליה דאית ליה רואין אותו גרסינן. ר' יהודה היא דשמעינן ליה כו' כנ"ל (כתה"י וש"מ): טז] שלו וקאמר היכא כו' כנ"ל והד"א (*ש"מ): יז] נ"ל לבטל (ש"מ. ובכתה"י כלפנינו): יח] נ"ל נבטיל (צ"ק): יט] בש"מ נוסף ברובא: כ] נ"ל בשאינו (שמכ"י). [ובד' וילנא הובא בשיבוש]: כא] נ"ל לשון זלזול (ש"מ וב"ש). וגי' נ"ק ואע"פ שלא הזכיר בקונטרס אין לפרש שמקשה כו'. ופי' אע"פ שלא הזכיר בקונטרס הא דכתבו התוס' ואת אמרת מין במינו בטל מה"ת. [ומלדברי התו' שבש"מ מבואר דלשון זלזול שבפרש"י קא קשיא ליה]: כב] פסול כמו שהמים פסולין לזריקה דמין במינו בטיל ברובא כנ"ל (ח"נ): כג] כאן הס"ד ומה"ד הולכין (שמכ"י וצ"ק): כד] חציו יין כיון כנ"ל (צ"ק): כה] נ"ל השירוני (שמכ"י): כו] נ"ל לאוקמי (ש"מ): כז] נ"ל משהחמיץ והס"ד (ש"מ): כח] נ"ל מין מים (ש"מ): כט] דלעיל דההיא שאינו (ש"מ): ל] נ"ע מהגמ' שם (הג' מהרש"ם). ונלנ"ל דדמי למי צבע דלא בטל כו' (עו"ש): לא] נ"ל דתני. ותיבת דהנך נמחק (ש"מ): לב] יין נתערבו במי רגלים אחרים רואין אותן כאילו הן יין במים כו' כנ"ל (צ"ק). וכן גיר' הר"ש במס' טהרות פ"ד מ"ו שמביא זו התוספתא (גליון): לג] אולי נ"ל אוכלי הקדש. דהא תוס' הביאו הך דאין זריעה להקדש (גל' קה"י): לד] נ"ל בשאינו (ש"מ): לה] והכא (ד"ו): לו] נ"ל וגם שוין (צ"ק): לז] נראה דחסר כאן וצ"ל וא"ת אכתי הוי מין בשאינו מינו דם קדשים בדם חולין, ותירץ בשיטה דם דקדשים וכו' (גליון):

שיטה מקובצת (המשך)

ביין רואין אותו כאילו הוא מים. וא"ת מאי פריך ממתני' למין במינו, דר"ל [מיירי במין במינו] ממש, דנהי דמתני' במראיהן שוה מ"מ הוי מין בשאינו מינו והתם לא אמר ר"ל דבטל ברוב דלא איירי אלא במין במינו ממש. ותירץ מורי דאסיפא סמיך והוי כמו וכו', ופריך מסיפא דקתני נתערב בדם בהמה דהוי מין במינו ממש ואפ"ה לא בטל ברוב [לז] ובשיטה תירץ דם קדשים ודם חולין (אינו מינו) [הוי מין במינו] גמור: ועוד תניא כו' כאילו הוא יין אדום. השתא ודאי קשה מאי פריך לר"ל מהכא, הכא ודאי פריך ממין בשאינו מינו יין לבן במים ובהא מודה ר"ל. וי"ל דה"פ דודאי לא פריך ליה מר' יהודה, אלא מייתי מהכא דר"י קאמר במין בשאינו מינו רואין שלא להתבטל וא"כ מר"י נשמע לרבנן דמתני' דיאמרו רואין אפילו במין במינו שלא להתבטל (דמזו) [דבזה] לא פליגי אלא במין במינו פליגי דלר"י אינו בטל כלל ולרבנן בטל [אלא] דאמרי רואין, והשתא פריך שפיר והדרה קושיא ראשונה שלא תאמר רואין לדם כדמשני לעיל: מאן שמעת ליה כו'. וא"ת והא הכא הוי מין במינו ממש מי חטאת במי מקוה אבל לעיל הו[illegible] למקוה. וי"ל כיון דמראיהן שוין חשיב לעיל נמי גבי מקוה מין במינו. ומשני הא דידיה הא דרביה, כלומר דרבי[illegible] כלל ה"נ בברייתא דלעיל קאמר דלא סגי ברבייה ומיהו בטל ע"י רואין כיון דאין מין במינו ממש. כך שיטת הק[illegible] לשיטת הקונטרס קשה טובא, חדא דלפי סברת המקשה למדמה ההיא דלעיל יין לבן וחלב במקוה דהוי מין בשאינו [illegible] ממש א"כ מאי איריא דפריך מהאי ברייתא דלעיל דיין לבן וחלב אהך ברייתא דמי חטאת, תקשי ליה ממתני' דקו[illegible] בטיל כלל אהך דמי חטאת דקתני בטל ברוב או מההיא דיין לבן וחלב דאמר ר' יהודה רואין, אלמא מין במינו [illegible] יין אם היה אדום ובמתני' קתני אין דם מבטל דם כלל. ועוד קשה מאי קאמר מאן שמעת כו' היכי מוכח מהה[illegible] [אותן וכו'] דאתיא כר"י והא ברואין כזה אפילו רבנן מודו שהרי רש"י פי' דמי רגלים הן כמים ומין מים נינהו מ[illegible] רואין ה"מ ביין וחלב שאינו מינו ממש במי מקוה כדלעיל בברייתא, וא"כ היכי מוכח דר"י היא. ועוד דקאמר הא[illegible]